

Vint-i-cinc anys reivindicant Isabel Vila

Un centenar de persones participen a la caminada a les Gavarres en record a la lluitadora social, coneguda com a “Isabel cinc hores”
S’ha instal·lat una fita biogràfica al Puig d’Aiguabona

La fita instal·lada entre el Puig d’Aiguabona i el de la Gavarra. MARC SUREDA.

Al Coll d’Aiguabona, a les Gavarres, el 6 d’octubre del 1869, Isabel Vila (1843-1896) va auxiliar els ferits del Foc de la Bisbal, la revolta per defensar la república federal, arran de la Gloriosa, contra el governador militar de Girona, per la qual cosa va haver de travessar les Gavarres amb un nombrós grup de republicans des de Llagostera. A més d’Isabel Vila, també van participar-hi dones menys conegudes, com Anna Rocas Abrich o la senyora Romeu. Ho explica Dolors Marín, doctora en Història Contemporània al seu llibre *Espiritistes i lliurepensadores. Dones pioneres en la lluita pels drets civils* (Angle Editorial, 2018).

La historiadora Dolors Marín va participar divendres, convidada pel Grup de Dones de La Bisbal d’Empordà, a abordar la figura d’aquesta sindicalista, coneguda popularment com Isabel cinc hores perquè va reclamar que els infants de set i vuit anys treballessin només cinc hores enlloc de les dotze que feien a les fàbriques de la Catalunya dels anys cinquanta del segle XIX. Era una de les activitats programades per commemorar el Foc de la Bisbal que ha culminat aquest matí amb la XXV Caminada Memorial que se celebra cada any en homenatge a Isabel Vila i que vol recuperar “una cartografia física que refà altres itineraris femenins del passat”, segons remarca Marín.

Fita al camíProp d’un centenar de persones han participat a la caminada. Amb motiu del XXV aniversari el Consorci de les Gavarres ha instal·lat un banc i una fita amb un text explicatiu sobre la vida de Isabel Vila. Aquests elements commemoratius, dissenyats i construïts per l’estudi Domestic-Wild, s’ha instal·lat entre el Puig d’Aiguabona i el de la Gavarra, punt on s’han trobat les tres columnes de caminats que han sortit de Llagostera, Calonge i la Bisbal d’Empordà. La concentració ha conclòs amb la cançó popular amb la qual es recorda Isabel cinc hores, perquè, segons assenyala Dolors Marín, la cançó popular era també un codi de revolta. Després del Foc de la Bisbal, Isabel Vila va prendre part en nombroses iniciatives obreristes com ara reclamant una biblioteca obrera per a Llagostera el 1873 o manifestant-se a favor dels matrimonis civils. Quan va tornar de l’exili a Carcassona, arran del cop d’estat del general Pavía, es va establir a Barcelona on va exercir de mestra laica obrint la seva acadèmia, de molta anomenada entre els lliurepensadors i anarquistes i també influenciada per l’espiritisme. Després d’una vida de lluita i exili, Isabel Vila va morir en la pobresa als cinquanta-tres anys.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2465413-vint-i-cinc-anys-reivindicant-isabel-vila.html>